

Müller Dezső

Bomlik a világ

*Tudásunk hitünk nem tündököl égen
kinek jut ideje a léten elmerengni
sokszor úgy érzem Istenem
nem tudunk előtted igazán remegni*

*bomlik a világ körös-körül fegyver
nincs aki értéket keressen
s úgy tűnik alig akad ember
ki szörnyek helyett csillagokat fesssen*

*megmenteni a Földet kit érdekel ugyan
a rút gonoszság a célon túl haladt
s a táj fényének gyöngye buggyan
a szörnyű vétkek terhei alatt*

*nyirkos ködben fetreng az alázat
s már nem bír magához ocsúdni e század.*

Idegenek lettünk

*Felbőszült fellegek kígyóznak az égen
kisiklott a béke a Nap korongja alatt
halálos mérég számunkra minden pillanat
s undok hanyatlásunk tündöklük egészen*

*rút penész honol lucskos kezünkben
az igazság elesett sztrájkol a forgalom
gyermekcipőkben jár a szorgalom
s kásásodik a vér megfeszült erünkben*

*nekünk a zord világ a legszörnyűbb börtön
mert idegenek lettünk itt az ősi földön
ahol sehol se találjuk címeres helyünket*

*pedig miénk a mag s miénk a vetés
a hegy a templom s az utolsó szívverés
míg el nem takarja a sír száználmas tetemünket.*

Kálvin

*Amikor Genfben megtébolyultak a lelkek
szemed korhadó kútjából könnyet merítettél
haragra dühre izzó sebekre nyári szellőt tettél
s Ige-fuvolával tisztogattad lelked*

*ha próbálták elcsavarni fejedet itt lenn
s a bárgyúk gyűlölete szívedbe ötlött
keményen suhogott közöttük az öklöd
madárként röpített csúcsokra az Isten*

*de bölcs könyveidet ma megszállja a por
legendás híredet elnyeli az utókor
már nem tündökölnék nálunk az antik fegyverek*

*s ott is hol szólnak még harangjaink
és épülnek gyorsan délceg imaházaink
bágyadt kezünkből kisiklanak az emberek.*

Újabban

*A tiszta erkölcs már nem szolgál alapul
kudarcot vallottak a gyógyító szerek
szörnyekké váltak az emberek
valahányhoz száz hamisság lapul*

*ellenben üszkéből fölserken a Nap
nincs benne árnyék minden reggelen
fölcsillan tányérja a lomha hegyeken
s szőke fénye sohasem apad*

*így kellene ember neked is élni
kebledet markolva szüntelen remélni
míg elásott lényedben földereng a csend*

*de ehelyett sorsodat naponta rontod
nyelvedet hitedet balgaként összebontod
s újabban messzire kilóg belőled a rend.*

Keresztelő János éneke

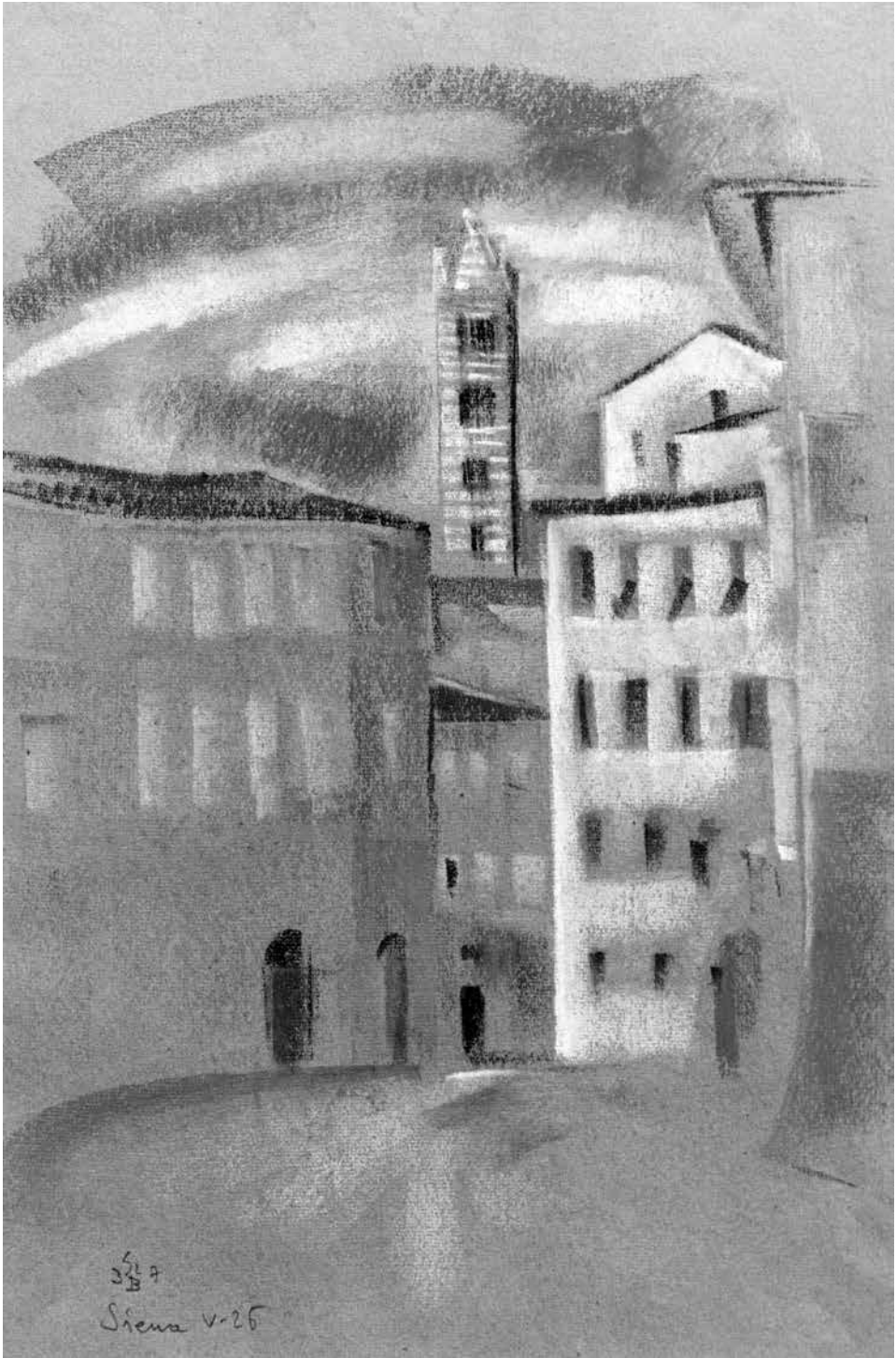
(János evangéliuma 1,29)

*A Jordán felé sietve jöttél
homlokodon új hajnal fénye kékllett
s míg fürge lábaiddal előre szöktél
szívedben alkonyi ég bánata égett*

*jöttél elmerülni hullámzó folyóban
magad után hagyva nagy tömeget partot
nem féltél belépni oly áradatba
melyet Naámán fővezér méltatlannak tartott*

*a csillámló vízben óriássá válva
kicsinységem vétkét mind elengedted
s életem igáját könnyű teherként vállaidra vetted*

*utána elindultál mint Isten báránya
hogy mielőtt leszáll a végzetes este
a világ bűneit fölvidd a keresztre!*

Siena, 1937